

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

ABRIL DE 1922

ANY III — NUM. 23

Direcció i Administració: Santa Agna, 26, 28 i 30, 1.er BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

El nostre Sindicat de Metges de Catalunya

Potser alguns s'espantin del nom de SINDICAT. Tantes són les violències que sota aquest nom s'han comès, tantes les injustícies que s'han manifestat i tan greus els trastorns que a l'ordre públic ha portat, que no cal estranyar que, a alguns, el nom de SINDICAT els torni a la boca; però, reconeixem que avui no és ja del cas substituir-lo per qualsevol altre. Ha vingut a ser tant corrent i tan expressiu, que ja no hi ha mitjà de prescindir d'ell. Per què no hem d'empregar-lo les classes d'ordre, donant-li el sentit genuí, despulat de tota significació revolucionària i restituint-lo al sentit que està verament destinat a expressar? Hi haurà ningú que cregui que una classe digna, com és la que exerceix la medicina, vagi a llençar-se pels tenebrosos viarans, on han operat criminalment els enemics de la societat? Nosaltres, que tenim per lema la salut i la vida dels nostres germans, no hem de contribuir, ni directament, ni indirecta, a llevar-les un bé, que amb totes nostres forces i a despit de tots els perills els hem sempre procurat i estem a tot hora disposats a procurar-los. No és doncs, en nosaltres, el nom de SINDICAT, un crit de guerra, ans al contrari; és una crida amorosa a la unió de tots els metges per a dignificar més la classe i fer-la amb sa dignificació més útil a la humanitat.

No volem atropellar cap dret, ni llastimar cap interès, ni portar en la societat cap perturbació.

Que volem, doncs? Ja ho he dit abans: volem despertar entre tots els metges un viu desig d'entrar en la vida corporativa.

En el batibull que porta la societat moderna, l'individu es veu afitat per la violència de les ones, que per tots costats l'embesteixen i, si no fa un lligat fort que el defensi i que l'enrobusteixi, morirà ofegat per la violència de les embranzides, que ben aviat l'ajupiran. Totes les classes han ben comprès les necessitats del temps actual, totes han fet i van fent una crida enèrgica

a tots els individus de llur professió perquè s'organitzin, i per tot se veu com cadascú acut a aguantar-se força amb la força dels altres, i consentim nosaltres que es digués que els metges constituïm la única classe mancada d'instint de conservació? No podríem després nosaltres queixar-nos que no se'ns guardessin les consideracions que a la nostre professió són degudes, si no sabem presentar en l'exposició de forces socials la que té la nostra classe, no ja pel nombre d'individus que la componen, ans més que tot, per la vàlua de molts d'ells i per l'altíssima funció que en la societat desempenyen.

Tal volta algú procurarà que amb el *Col·legi de Metges* ja n'hi ha prou per veillar per a la dignificació de la classe i per a posar-la a cobert de les embranzides que des de fora li puguin venir. Verament hem de reconèixer que aquesta entitat té una missió digna de tota lloança i una actuació merexidora de tot el respecte; mes amb tot, hem de confessar que el seu caràcter oficial la priva de baixar a certes qüestions que, amb tot i no ésser de caient legal, tenen per a la classe mèdica una importància que sempre no pot desco-

nectar. El *Col·legi de Metges* és un organisme oficial, que té la missió de fer arribar a les altes esferes del Govern totes les aspiracions lligítimes de la classe i practicar les gestions necessàries per què aquelles arribin a tenir estat legal i per elles es regeixi la vida corporativa de la nostra agrupació. Però hi ha una gran munió de cases que no arriben a tenir tan alta finalitat, i que, per tant, escapen a l'acció de la nostra benemèrita entitat, la qual, pel son caràcter oficial, es troba impedida d'intervenir i resoldre punts, que no deixen de tenir gran importància per a tota la classe mèdica.

Convé, doncs, que a més del *Col·legi de Metges*, tinguem el nostre SINDICAT, que servirà per a fer-nos respectar de totes les altres classes socials.

El mitjà més conduent per a assolir aquest fi, és moralitzar la nostra classe. No hi ha dubte que en totes les professions hi ha alguns individus que les desacrediten i deshonren, individus que, posant-se d'esquena